

izbaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Bokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Izza kulis.

Nenaden prestanek našega deželnega zbora v zadnjem zasedanju je osupnil vso javnost. Kdor ni imel v pogledu delovanje naše deželnozbornske delegacije, ni mogel razumeti, zakaj se je naš ustavni voziček naenkrat ustavil. Ljudstvo je ugibalo to in ono; listi so navajali različne uzroke te redke prikazni; šepetalo se je med politikami o neslogi med Slovenci in Italijani; navajala so se različna domnevanja, a s pravimi uzroki le ni prišel nikdo na dan.

Se le v novejšem času smo poizvedeli po ovinkih, kaj je prav za prav povzročilo to izredno prekinjevanje deželnozbornskega delovanja.

V Trzinu izhaja list „La Rocca“, ki je glasilo — kakor se splošno trdi trziškega župana in poslanca dr. Rebulli, kateri je bil izvoljen, dasi pristen liberalce od glave do nog, po priporočilu in naporih italijanske ljudske stranke, v soglasju z načelnim „Novim časom“. Ta list prinaša med drugim tudi vesti o zadnjem deželnem zborovanju, in ker je v zvezi in inšpiriran po g. poslancu Rebulli, pojasnjuje nekako avtentično, kaj se je godilo za kulisami pri zadnjem zasedanju deželnega zbora.

Našim čitateljem vstrezemo gotovo, ako jim podamo v glavnih potezah tam navedene misli in razloge.

List piše, da je javnost z velikim začudenjem sprejela vest o prestanku deželnozbornskega delovanja, da vkljub temu, da previdno molče poslanci o pravih vzrokih, je ljudstvo vendar poizvedelo marsikatero epizodo izza kulis deželne delegacije.

Izvedelo se je na primer, pravi list, da je bil sestavljen za sejo v petek (16. okt.) obširen dnevni red; izvedelo se je, da so bile na tem dnevnem redu brezštevne prošnje za podpore od strani Slovencev; izvedelo se je tudi, da so zahtevali ti (namreč Slovenci), naj se glasuje takoj petom min. za nakup hotela „Südbahn“ za znesek 400.000 K ter naj se ta preuredi v deželno palačo.

List piše dalje, da so pokazali poslanci ital. ljudske stranke in neodvisni poslanec Rebulli takim slovenskim zahtevam energično zobe z ozirom na žalostne deželne finance.

„Ali smo smeli z ozirom na to,“ pravi člankar, „nakazavati vestni in pošteni poslanci podpore milosrčnosti (sussidi di carità) ter dovoljevati zneske za javna dela itd., ako manjka potreben denar za izplačilo deželnih dolgov? — Gotovo ne!“

„To je bil vzrok, kakor se kaže, zakaj je bil deželni zbor odgodjen.“

Tu smo izvedeli Slovenci eno novo, prav za prav dve: prvič, zakaj je bil deželni zbor odgodjen, in drugič, da deželne podpore, katere dobivajo Slovenci za javna dela, so le milosčina, katero nam podeljujejo gospodje poslanci ital. ljudske stranke. To bi držalo, ako bi bili Slovenci oproščeni vseh doklad in davščin, ki se stekajo v deželno blagajno; dokler pa tega ni, tiči v tem grdo žaljenje Slovencev.

Konečno naglaša list, da pošteni ital. poslanci se bodo postavili v bran tudi zanaprej, ako se obnovi — kar je verjetno — stara zveza v njuno škodo; trdi tudi, da je ni moči, ki bi jih odvrgla od te prave poti. Oni, ki se ne

žejo nikdar slučajnim diktatom, naj pridejo od kodersibodi, svesti si, da volili bodo znali prav ceniti poslance, ki hočejo le varovati furlanske koristi, a ne po vsaki ceni svoj mandat.

„Čas je prišel, da se predrugači sistem,“ to je: da se Slovencem zanjajo deželne podpore — tako zaključuje list.

To vsebuje vsekako očitane prejšnji deželnozbornski italijanski večini, da ni znala varovati furlanskih interesov, marveč da jih je izdala Slovence!

V zadnji številki z dne 8. novembra t. l. prinaša list zopet članek o deželnozbornskih razmerah, ki pa kaže na splošno, da „rebutla“ vre ob času tergatve, a da se sčasom pomiri, oziroma da ital. ljudske stranke je groza pred razkritji njenega liberalnega zaveznika. O tem pa prihodnjic.

Volilna reforma v Galiciji in poljski škofje.

Ze par let trajajo razprave o gališki volilni reformi, a se vedno ni konca. Te dni se zdi, da pride po dolgem prekanju vendar enkrat do konca, kar bo gotovo celi deželi in poljskemu ter rusinskemu narodu v korist.

Kakor je znano stanujejo v Galiciji poleg Poljakov tudi Rusini, kateri dolgo vrsto let niso imeli takorekoč nobenih političnih pravic. Poljaki so imeli v teh krajih vse državne in vse deželne pravice, posebno pa deželni odbor. Ko je prišla l. 1907 za državni zbor splošna volilna pravica v veljavo, so se začeli tudi Rusini politično zavedati, posebno se ker imajo sedaj v državnem zboru 28 poslancev. Ko je bila enkrat politična zavest vzbujena, so Rusini seveda takoj obrnili svoj pogled tudi na deželni zbor in zahtevali primerne volilne reforme, ki bi jim dala toliko pravic kot jim pritiče. Radi tega vprašanja je nastala potem znana kriza in obstrukcija v državnem zboru, ker Rusini pravijo, da ako jim vlada ne pripomore v Galiciji do njih pravic, bodo oni dosledno vganjali obstrukcijo v parlamentu in tako zabranili redno delovanje državnega zbora.

Glede volilne reforme v Galiciji, ki naj bi prinesla Rusinom več moči in več vpliva, se je imenovalo večkrat tudi gališke škofje, češ, da so oni krivi, da ni še prišlo do novega volilnega reda. Posebno judovski in liberalni listi so planili na gališke cerkvene kneze in očitali njim vso krivdo v tem oziru. — Vsa krivda galiških škofov pa tiči v tem, da so sklenili, da se ne bodo vmešavali v politične borbe — če se to sploh more imenovati kaka krivda. — Glavno glasilo avstrijske krščanske socialne stranke, dunajska „Reichspost“, je prinesla dne 14. novembra 1913 v tem oziru jako poučen članek, ki gotovo nosi na sebi pečat resnice, posebno še ker tudi „Reichspost“ sama pristavlja, da je članek »z avtoritativne strani«.

Iz tega članka posnemamo bistvene misli prav natančno, ker predmet sam zahteva, da se držimo prav tesno svojega vira. Torej:

1.) Iz „Reichsposte“ je razvidno, da

l. v Lvovu škofijsko konferenco, kjer so sklenili, da se ne bodo vdeležili glasovanja glede nove volilne reforme.

2.) Grof Tarnovski je kmalu potem v deželnem zboru škofove skoro naravnost pozval, naj se izjavijo o tem svojem sklepu nekoliko bolj natančno.

3.) Tako so bili škofoje kot pravi „Reichspost“ nekako prisiljeni, dati potreben odgovor, ker bi lahko drugače nastala kaka nepotrebna sumničenja.

4.) Ta odgovor je tudi res prišel, namreč odprto pismo na grofa Tarnovskega. V tem pismu so poljski škofje razložili, zakaj se oni ne bodo vdeležili glasovanja. V tem pismu so škofje priznali potrebo nove volilne reforme in njih nastop ni bil naperjen proti novi reformi, ampak proti temu, da bi bil morda krščansko ljudstvo na korist judom kaj oškodovano in pa proti radikalizmu v političnem življenju (gegen die Radikalisierung des politischen Lebens).

5.) Ob začetku letošnjih deželnozbornskih volitev v Galiciji so izdali poljski škofje tudi skupen pastirski list, kjer se niso pečali toliko z volilno reformo, ampak ta pastirski list je svaril ljudstvo pred nevarnostjo radikalizma v vseh njegovih različnih znakih. (sondern das Volk vor den Gefahren des Radikalismus in seinen verschiedenen Symptomen warnte). Istočasno je izšlo tudi pastirsko pismo rusinskih škofov, ki je svojce opozarjalo na nevarnosti radikalizma.

6.) „Reichspost“ konstatira po teh izjavah, da se poljski škofje sploh niso več vdeležili nobenih političnih pogajanj v zadevi nove volilne reforme in je zato tudi vsaka dolžitev, da so oni pri tem kaj zakrivali, popolnoma neosnovana in krivična.

Iz podanega je pač dovolj jasno, da je poljski episkopat bil a priori, že od začetka za to, da se ne vmešuje v politično borbo za novo volilno reformo, zato je treba odločno pribiti, da škofje niso niti od daleč krivi, ako se poljski in rusinski politiki še do sedaj niso mogli sporazumeti. Jako značilno je posebno še neko pismo, katero je pisal eden izmed poljskih škofov svojemu prijatelju poslancu. Nekateri nasprotni listi se hoteli to pismo obrniti tako, češ, da se škofje vdeležujejo politične agitacije (daß sie sich an der politischen Agitation beteiligen). „Reichspost“ pa prav jasno dokaže, da to ni res in v dokaz te svoje trditve prinaša glavno točko iz tega škofovskega pisma, ki se glasi: „Episkopat (t. j. škofje) prepusti političnim strankam popolno prostost delovanja, ker episkopat ni nikaka politična organizacija in tudi nima volje, se vmešavati v politično agitacijo.“ Te besede smo prevedli prav dobesedno, ker so dovolj značilne za mišljenje in delovanje poljskih škofov glede na politično gibanje v deželi.

Upamo, da smo stemi podatki vstregli našim čitateljem, ki se brigajo za širše politične dogodke in so gotovo čitali že tupatam, da so gališki škofje zakrivali zavlačevanje volilne reforme. Podani dokazi, kakor jih je prinesla „Reichspost“ so pač očitni dokazi, da se gališki škofje že od začetka niso vmešavali v to zadevo in da so prepuščili vso stvar političnim strankam.

Kakor prevzvišeni škof dr. Mahnič v znanem članku so tudi gališki škofje

njegovimi nevarnostmi za politično in socialno življenje.

Ugodnost položaja.

Grof Berchtold ima vsaj hipno precej vspeha in četudi je vse, kar je v zadnjem času „dosegel“, čisto malenkostne vrednosti, vendar se bo s tem postavil pred delegacijami, češ, glejte vse to sem dosegel. Po njegovem mnenju so to skoro gotovo prav veliki in tehtni vspehi, četudi ta reč dobi drugačno lice, ako se jo pogleda od blizu. Mogoče pa je tudi, da grof Berchtold sam ne verjame dosti tem „vspehom“, o katerih vedo posebno povedati nekateri nemški listi.

Za delegacije bi bil sicer imel naš minister zunanjih del lahko vse kaj drugega pripravljene kot v resnici ima, a za prvo silo bo tudi to. Eden glavnih „stebrov“ naše zunanje politike Eode gotovo znani ultimatum, ki smo ga poslali Srbiji. Za ta ultimatum je značilno, da se mu Italija ni hotela priklopiti, ker se ji očitno ni zdel v resnici potreben. No, za našo diplomacijo je bil ta ultimatum potreben in sicer ravno v onem hipu, ko je bilo gotovo, da Srbi že itak mislijo storiti sami od sebe to, kar smo zahtevali mi. Srbi bi bili tudi brez našega pritiska odpoklicali svoje čete z albanske meje, a to bi našim diplomatom ne bilo prav. Oni so hoteli pokazati, da tudi oni zmorejo še nekaj in tako so poslali v Srbijo ultimatum, ki je bil seveda takoj uslišan. Ta „vspeh“ bo sedaj orisal grof Berchtold v delegacijah kot nekaj posebnega v resnici pa ni na stvari nič, kar bi jo količkaj odlikovalo.

Slučaj je nanesel, da smo radi Albanije prišli tudi z Grčijo navskriž, a glej spaka, tudi tu se je ravno te dni stvar spravila zopet v red in Grki so popolnoma odnehali od svojih zahtev.

Sicer nemški listi izrecno priznavajo, da to ni naša, ampak zasluga Nemčije, a kaj to de: tudi ta „vspeh“ bo prišel za delegacije kot nalašč in sedaj pač nikdo ne more trditi, da se naši diplomatje niso trudili z uspehom na političnem polju. Samo pomisliti je treba neklike, pa se vidi dalekosežnost teh diplomatskih akcij. Ves Balkan je sedaj miren, Srbe smo potisnili od albanske meje in naše brhko otroče mlada Albanija, ima okoli in okoli zaščitane meje. To je pač zadosti, več nam ni treba, več tudi nismo hoteli!

Da se bo grof Berchtold s temi par „vspehi“ res postavil pred delegati, o tem ni dvoma. Prišlo mu je teh par stvari pa tudi tako presneto prav kot le malokedaj. Vsaj nekaj bo lahko rekel, da smo „dosegli“.

Vse avstrijsko časopisje pa pričakuje, kot smo že zadnjič rekli, obširnega političnega obračuna od delegacij in s temi par albanskimi sladčicami se menda topot javnost ne bode zadovoljila. Več stvari je, ki nujno potrebujejo razgovora in sicer prav temeljitega razgovora, ne le praznih besed, ki so kakor pesek brez trdne podlage. Nujno je potrebno, pravi dunajska „Zeit“, da se enkrat obračuna z mažarsko prepotenco v naši zunanji politiki in v diplomaciji. Po mnenju tega lista je mažarski vpliv pri naši zunanji politiki že naravnost poguben, kajti vsi interesi, ka-

nič avstrijski, ampak prav čisto golo mažarski. To nam na zunaj škoduje ogromno, kar se vidi posebno nasproti Romuniji, katero je ravno naša diplomacija pognala v nasprotni tabor.

Važna točka je tudi Bosna in njena uprava. Kakor poročajo listi namerava naša skupna državna uprava v najkrajšem času tam doli postaviti celo vrsto novih železniških prog, ki naj omogočijo hitro in točno mobilizacijo. Tedaj ne iz trgovskih, ampak iz vojaških ozirov se bodo zidale te železnice. Do sedaj smo mislili, da pride v bodoči dobi v prvi vrsti gospodarska stran naše države v poštev, a zdí se, da temu ni tako. Prej se je vedno zadrževalo, da Avstrija ne išče na Balkanu nikakih teritorijalnih koristi, sedaj se govori o potrebi železniz za morebitno mobilizacijo. Menda vendar ne mislimo začeti skupno z Bolgari kake nove politične akcije proti Srbiji? Koristi gotovo ne homo imeli nič.

Za nas pa je najvažnejša točka, ki se bo menda tudi obravnavala v delegacijah, jugoslovansko vprašanje. Tu je rešitev res nujno potrebna, ta oddelek naše politike kliče po reformi. Dovolj značilno je vendar, da so že listi iz Berolina pisali, kako potrebna je ureditev jugoslovanskega vprašanja. Država bo na ta način koristila v prvi vrsti sebi in ta korist ne bo ravno majhna. — Mi avstrijski Jugoslovani imamo čisto drugačno stališče kot n. pr. naši Lahi. Ako nam kdo očita iredentizem, je to oslarija, ki ji ni para v Evropi. Mi smo tu v srcu Avstrije in tu ostanemo, ker smo vsi tu; nam ni mar za druge izvenavstrijske države, **ker je tu naše vse, kar imamo in spoštujemo.** —

Ako bode grof Berchtold te dni pri svojih izvajanjih izkoristil ugodnost položaja, ki se mu kakor nalašč ponuja, tedaj upamo tudi od zastopnikov jugoslovanstva, da bodo v delegacijah storili svojo sveto dolžnost in posvetili v nekatere koticke našega zanemarjenega političnega ustroja. Ako bo grof Berchtold uspešno nastopil za svoje albanske varovance, potem morajo tudi naši zastopniki izkoristiti položaj prav do konca.

Dopisi.

»Rubbia-Savogna«. Pod tem naslovom piše »Edinost« z dne 15. t. m.: »Ta spakedranka, ta provokacija domačega prebivalstva, se šopirj na postaji. Ki služi izključno slovenskim prebivalcem«. Zaradi tega zahteva dopisnik »Edinosti« dvojezični napis in upoštevanje slovenskega jezika na postaji. V tem pogledu ima dopisnik popolnoma prav. Čudno se nam pa zdi, da se je dopisnik pri ti priliki nelepo zagnal v pokojnega barona Bianchi-ja, pisatelj: »Dokler je bil še pokojni baron Bianchi živ, ni bilo nič čudnega, da ni bilo nobene opozicije, ker, kakor je ukazal on, tako je veljalo — v sramoto in ponižanje domačinom! Lizali so mu roko in on je delal, kakor je hotel.« Ali ni dopisniku znano, da je bil pokojni baron Bianchi le predzadnje triletno dobo župan v Sovodnjah. Napis »Rubbia-Savogna« pa stoji že leta in leta na postaji. Vprašamo, kaj so delali napredni sovodenjski župani, ki so pred baronom Bianchi-jem v Sovodnjah županovali? Zakaj niso oni te spakedranke s postaje odpravili? Znano je pač o prejšnjih županih, da so jim bili pri bolj osebne njih koristi nego o splošne. Pokojni baron Bianchi je živel med nami nekaj čez 30 let, nikdar pa ni nastopil nasproti domačinom in slovensko narodnost je vedno spoštoval. Saj so vendar pri slavnostih »veteranskega društva«, katerega ustanovitelj je bil on, vedno plapolale med črno-rumenimi tudi slovenske zastave. Vsako leto je dajal tudi stalni znesek za občinske reveže in stalni znesek najstarejšemu občinarju, katerega je bil zadnja leta prejem bogatas, kateri pa ni imel tonko

čuta v sebi, da bi isti znesek odstopil občinskim revežem, ampak ga je sam poručal. Sicer je splošno znano, da je bil pokojnik milosrčen človek, ki je rad vsakomur pomagal. Kot župan pa je skrbel za občino bolj nego vsi njegovi napredni predniki. Zato ni pošteno zagajati se vanj neopravičeno in to toliko manj, ker se ne nahaja več med živimi.

Dornberg, dne 15. nov. Čudimo se, da Vam ni še nikdo poročal, da so pri nas že davno pričeli z uravnavo Vipave. Vže davno pred volitvami si je ogledala obhodna komisija vse načrte, ki se tičejo uravnave Vipave. Vže takrat nam je merodajna oseba obljubila, da se izvršijo brambena dela med dornberškimi železniškimi in mostom čez Vipavo, in to še jeseni 1912. Ker se pa ni z delom takoj začelo, so čakali hudobni jeziki, da je to le vaba za volitve. Sedaj pa, ko je precejšnji del tega načrta vže dovršen, molčijo dotičniki, a molčijo tudi drugi, ki ne najdejo niti toliko časa, da bi poročali javnosti o začetku tega toli važnega dela. Zato sem prijel jaz za pero, da Vam to sporočim ter izrazim zahvalo onim našim bivšim zastopnikom, ki so dosegli to, da se bodo Vipava in njeni pritoki uravnali na stroške vlade in dežele, ne da bi mi sestniki in občani k temu kaj prispevali. Hvala jim tudi, da se je z delom najprej v Dornbergu začelo.

Politični pregled.

Parlamentarni položaj.

Z Dunaja se poroča, da se danes nadaljuje obstrukcija Rusinov v poslanski zbornici. Odločitev glede spora med Poljaki in Rusini pade baje jutri. Kršč. socialci se sicer sprožili misel, naj se uporabljajo nasilna sredstva, da se uduši obstrukcija, tako da se bo lahko vsprejela jutri predloga glede zvišanja davka na žganje. Toda do udušenja obstrukcije najbrže ne bo prišlo, ker grozi pasivni odpor poštnih in brzojavnih nameščencev. Z druge strani se čujejo glasovi, da se pripravlja vlada odgoditi parlament do srede decembra. Morebiti se dajo do takrat Rusini potolažiti. Sicer pa tudi presenečenja niso izključena.

Avstrijska delegacija

se konstituira danes zvečer. Jutri bo avstrijska delegacija vsprejeta od cesarja, pri kateri priliki bo prečitan prestolni govor.

Naš prestolonaslednik v Londonu.

»Observer« izvaja v uvodniku: Z odkritim zadovoljstvom angleško ljudstvo sprejema s svojim kraljem prestolonaslednika habsburške monarhije. Mi se svojih starih prijateljev trdno držimo. Avstro-Ogrska ima pravico do našega prijateljstva, ki ga ni nikdar moglo porušiti kako dnevno politično nasprotstvo. Tudi ni v Evropi države, katere vladar bi bil radi svoje modrosti bolj spoštovan in občudovan, kakor cesar Franc Jožef I. Naš visoki gost si vsled njegove visoke izobrazbe, njegovega prijateljstva do umetnosti, radi njegovih vojaških čednosti in ker ljubi šport, gotovo zagotovi srca Angležev.

Odmev tržaških odlokov

še vedno ni potihnil. Te dni se vrne naš avstrijski poslanik pl. Merey nazaj v Rim in laški listi z žalostjo in ogorčenostjo konstatirajo, da se glede znanih tržaških odlokov ni dalo doseči nikake bistvene spremembe. Sicer pravi »Giornale d' Italia«, je bil pl. Merey jako vnet za dalekosežne olajšave, a vladina volja je bila trdnejša. Zato pravijo nekateri laški listi, da Avstrija sedaj ni znala porabiti ugodnega trenutka, da bi bila preklicala vse štiri odloke.

Revizija carinske in trgovinske pogodbe z balkanskimi državami.

Kakor se zatrjuje, bo predložen prihodnje dni ogrski zbornici trgovinski-politični pooblastilni zakon, ki zahteva pooblastilo za pogajanja z balkanskimi trgovinske pogodbe.

Proti bolgarskemu carju Ferdinandu.

Rusofilsko časopisje je pričelo ostro osebno gonjo proti carju Ferdinandu, katerega dolži, da je on zakrivil vojaški in politični poraz Bolgarije. Isto časopisje trdi, da bo car Ferdinand odstopil na korist svojemu sinu Borisu.

Kokovcev v Berlinu.

Ruski ministerski predsednik Kokovcev je prispel včeraj v Berlin in konferiral dalje časa z državnim kancelerjem. Konferenci je prisostvoval tudi podtajnik zunanjega ministrstva. — Jutri bo Kokovcev sprejet od cesarja v posebni avdijenci.

Nov srbski list

je začel izhajati v Bosni, imenuje se »Istina«. Odgovorni urednik in izdajatelj je že večkrat imenovani srbski advokat dr. Dimović, katerega si je zbrala vlada za novega političnega voditelja v Bosni. Vlada upa, da na ta način pridobi Srbe za vladno večino, toda pogajanja še niso pokazala drugih uspehov kot nov list in novo stranko v Bosni. Da to za slovanski živelj v Bosni ni ugodno, se pač razume že samo po sebi.

Darovi

Za S. Gregorčičev podporni zalog v Gorici

je daroval dr. Dorčič, davčni svetnik s K v spomin Marija Fonzari. — Hvala!

Domače in razne vesti.

Premeščenje. Poveljnik 5. oddelka 7. deželnega orožniškega poveljstva v Gorici nadporočnik Rihard Dimmel je premeščen v Klatovo na Češkem.

Smrtna kosa. V soboto popoldne je umrl v Št. Mavru v 34. letu svoje dobe po dolgi in mučni bolezni g. Marij Fonzari, blagajnik tukajšnje zastavljavnice, sin veleposestnika g. Fonzarija, zapustivši vdovo in 3 otroke. Pogreb se je vršil včeraj popoldne. Udeležba pri pogrebu je bila velika. Poleg velikega števila domačinov se je udeležilo pogreba tudi mnogo Solkancev in Goričanov. Svetila mu večna luč! Žalostni spoštovani družini pa naše sožalje!

V Medani je umrla včeraj popoldne in jo bodo jutri popoldne pokopali blaga gospa Marija T o r o š roj. Boško. Bolna je bila le 10 dni in je čakala starost 66 let. N. p. v. m.! Preostalem naše sožalje!

Umrl je v umobolnici v Gorici višji evidenčni oficial v p. Marcel Kronegger. Pogreb se je vršil v nedeljo.

Neverjetna predrznost. Ob zadnjih deželnozborskih volitvah je begal »Novi Čas« volivce z najdrznejšimi lažmi. Tako je n. pr. imenoval našo stranko stranko pijanskih zagovornikov ter trdil, da sta »Primorski List« in »Gorica« slavila pijančevanje in zapravljanje kot veliko čednost našega naroda. To obrekovanje smo zavrnili v »Gorici« s temi-le besedami: »Novi Čas« trdi, da sta »Gorica« in »Primorski List« slavila pijančevanje in zapravljanje kot veliko čednost našega naroda. Ta trditev je nesramna laž in podlo obrekovanje! Naša lista sta v dveh dopisih iz vinogradnih krajev izrecno pozvala naše ljudstvo, naj

»zmerno pije vino«, ker »preveč zaužití alkohol škoduje zdravju«. Če se torej drzne »Novi Čas« trditi, da sta naša lista slavila pijančevanje in zapravljanje, dokazuje s to trditvijo le to, da je v volilnem boju zmoežen vsake laži.«

Vkljub tej zavrtni je »Novi Čas« ponovil svojo trditev. Zato smo ga v »Gorici« z dne 19. julija t. l. pozvali, naj navede številko naših listov, v kateri se je priporočalo pijančevanje in zapravljanje, ker drugače ostane nesramen lažnik in obrekovalec.

Do danes se »Novi Čas« našemu pozivu ni odzval, pač pa je 7. t. m. svojo neresnično trditev zopet ponovil.

Ta predrznost novostrojarskega glasila je naravnost neverjetna!

»Soča« in uravnava Vipave. Zadnja »Soča« prinaša z Gradišča dopis, kjer čitaš sledečo gorostasnost: »Regulacija Vipave bi morala biti že davno dovršena, pa kaj, ko je imel prejšnji deželni zbor in odbor le milijone za Furlanijo.«

Kdor vé, koliko truda je stala le privolitev v izdelovanje načrtov za to velikansko delo; koliko prošelj in poti je bilo treba, da se je delo uvrstilo med uravnavo vodá na Goriškem, iz katerega so ga hoteli nekateri gospodje eliminirati; kdor vé, da je bilo treba velikega napora, da se je pridobilo od proračunjenega zneska 11 milijonov kron poldrugi milijon za uravnavo Vipave in njenih pritokov, se mora pač zgražati nad tako pisavo. Vsak pošten Vipavec, ki se količkaj briga za to zadevo, se mora z nevoljo obrniti od takega postopanja. Pa tudi rojaki druge narodnosti, ki poznajo tozadevna prizadevanja prejšnjih dež. zastopnikov, si morajo misliti: Večjih nehvaležnežev ni, nego so nekateri Slovenci.

Zvestoba Slovincu ne gane je pel že pesnik pred pol stoletja in zgodovina nas uči od davnih časov gori, da so bili naši pradedje zvesti svojim vladarjem kot neomahljivi stebri. V zadnjih letih pa se je večkrat čital po nemških in laških listih glas, kakor da naša slovenska zvestoba, ki je vzklila iz junaške krvi, prelite na bojiščih, kakor da ta zvestoba ne bi bila res tako pristna, kot da bi naše ljudstvo imelo kake druge prikrite namene, o katerih seveda ni sanjal nikdo razum tistih par nemških kričavev, ki so nas hoteli navzgor očrniti. Naš narod ni narod Wolfov in Schönererjev, ki sta hodila na Bismarckov grob pretakat grenke solze, za domovino pa nista imela skoro dobre besede. Zato pa konstatiramo, kar pravi graška »Tagespost« od zadnje nedelje na dveh krajih o našem ljudstvu, o naši zvestobi. En dopis govori o bodočih kranjskih volitvah in pravi tudi, da so Slovenci zvesti in udani cesarju in domovini. »Stoletja avstrijske zgodovine potrjujejo nedvomno dinastično zvestobo katoliških Jugoslovanov in tu ni pričakovati nikake izpremembe.« Drugi dopis opisuje garnizije po soški dolini in pravi podobno o našem ljudstvu: »Ljudstvo je slovensko, jako mirno, dostojno in zelo lojalnega mišljenja.« Teh par stavkov smo pribili našim ljudem v zadoščjenje, nekaterim nemškim piscem in drugim pa v pouk in navodilo, kako se govori in piše o poštenem našem ljudstvu.

Tvrdka

TEOD. HRIBAR v GORICI

išče

TRGOVSKEGA POMOČNIKA

(prvo moč).

Zmožen mora biti poleg slovenščine tudi italijanščine in nemščine.

Vstop s 1. januarjem 1914, najkasneje pa s 15. febr

Glas iz občinstva. Že davno je svabila »Gorica« s »Primorskim Listom« pred nekim nemškimi (nelogičnimi) govornikom — zadnji čas nad centralno kavarno. Pričakovali smo, da se mu pokaže pot, od koder je prišel sejat slabo seme, pa zastoni, ker dela zopet »nemoten« z nemškim denarjem prose-lite. Nekim krogom, ki so zato postavljene, kliče moč stvar v spomin.

Na zborovanju deželnih poduradnikov in dnevničarjev dne 17. nov. 1913 se je sprejela samo resolucija, ki se bo odposlala predsedstvu deželnega odbora. Izvoljenim zastopnikom (3 Slovenci, 3 Italijani) je poverjena naloga, da ukrepejo kar treba v svrhu ureditve svojih stremiljenj.

Porotno sodišče. Prihodnje porotniško zasedanje pri okrožnem sodišču v Gorici se bo pričelo dne 9. decembra t. l. Na vrsto pridejo sledeče obravnave: Kazenska obravnava proti razpečevalcem ponarejenega denarja. Za to obravnavo sta določena dva tedna. — Obravnava zaradi razžaljenja časti potom tiska proti uredniku lista »L' Eco del Litorale«, katerega toži deželni svenik v p. dr. Pettarin ter dve obravnavi zaradi razžaljenja časti potom tiska proti uredniku »Novega Časa«, katerega toži deželna poslanca Kovač in Miklavč.

Pretep med vojaki in civilisti. V nedeljo okoli 10. ure ponoči se je vršila v gostilni »Al Polo Nord« v ulici Formica pravcata vojska med vojaki in civilisti. Med nekim vojakom in nekim neznanim civilistom je prišlo zaradi plačila do prerekanja. Gostilničar Kozmar je hotel posredovati, a vojak mu je zasadi biljardo v levi bok. To je dalo povod, da se je razvil med vojaki in civilisti splošni pretep, pri katerem je bilo več oseb ranjenih. Enega dragona so morali z izvoščekom prepeljati v vojaško bolnišnico. Orožni mojster kavalerijskega oddelka strojnih pušk je dobil 1½ kg težak kamen v glavo in je obležal nezavesten. Ranjenih je tudi mnogo civilistov. Gostilničarja Kozmarja so prepeljali tudi v bolnišnico, kjer se nahaja v težkem stanju.

CENTRAL BIO. Danes, jutri in v četrtek se bo prednašal v tem prvovrstnem kinogledišču dramatisiran roman Alfonsa Daudet »Jack«, ki ima jako pretresljive prizore. — Ob zimskih dolgih večerih je najboljši razvedrilo poset kinematografa. V Gorici imamo tri taka podjetja, a splošna sodba je, da prekaša »Central Bio« v vsakem pogledu oba druga kinogledišča. Ponovno moramo opozarjati na velikansko projekcijsko steno, ki je največja v Avstriji v »Central Bio«. Poleg tega ne smemo pozabiti, da ima »Central Bio« tudi centralno kurjavo tako v gledališčni dvorani kot v preddvorani in da je v vsakem pogledu preskrbljeno za udobnost občinstva. Kdor ima pravi smisel za pravi užitek, bo posejal le predstave v »Central Bio«!

Nesreča pri delu. 37letni delavec v podgorski papirnici Anton Hvalič si je odsekral dva prsta desne roke, ko je cepil drva. Zdravi se v bolnišnici u. br.

Z revolverjem je ustrelil 19letni Peter Visintin iz Podgore na 34letnega Avgusta Succo iz Ločnika. To se je dogodilo v nedeljo zvečer v gostilni Carniel v Podgori med nekim preprirom. Succo so prepeljali ranjenega v bolnišnico us. br. Visintina pa v sodnijske zapore.

Z okna se je vrgel v Kojsem v soboto Franc Čadež, ki je zadnje čase delal na gornje Avstrijskem. Vrnivši se v domovino, je kazal znake umobolnosti. Pri padcu je zadobil notranje poškodbe, vsled česar so ga prepeljali v bolnišnico u. br.

Nesreča z avtomobilom v Črničah. V nedeljo popoldne je drčal neki avtomobil prišedši od Ajdovščine skozi Se-lo, kjer bi bil kmalu povozil tri otroke na cesti. Bil je na silo ustavljen v Črničah.

fanta, ki se je bil že ognil v jarek, a misleč, da gre »auto« za njim v jarek je skočil na cesto, kjer ga je »auto« takoj prevrgel in zmastil. »Auto« mu je šel namreč čez prsa in ga tako pokvaril, da mu je tekla kri iz ust in ušes. Fant je parkrat vzdihnil in je bil takoj mrtev. Vsa vas se je zbrala na licu nesreče in zgodila bi se bila kmalu še večja nesreča vsled razburjenja ljudstva, ako bi ne bil »auto« kmalu odpihal proti Šempasu. »Auto« je vodil poveljnik tuk. vojaškega letalnega oddelka stotnik Stohazl. Čas bi bil, ker se te nesreče množijo, da bi varstveni organi najstrožje pazili na izvrševanje predpisov, ki ne dovoljujejo tako nagle vožnje po cestah v občeh, posebno pa po vaseh.

Nesreča na Cesti pri Sv. Križu. V četrtek 13. t. m. je vedril posestnik iz Dornberga z enim volom in dvema fantoma pod Pečenkovo lopo pri Sv. Križu. Tja sta se zalela tudi dva popotnika. Naenkrat je tresčilo, strela je ubila vola in enega popotnika ter osmodila enega dornberških fantov brez večje nesreče.

Pretep v Dolenjah. Pri pretepu, ki je nastal v nedeljo zvečer v Dolenjah, je neki A. Miklavč z nožem štirikrat sunil v 22letnega Leopolda Simonetič. Ena rana je težkega značaja. Simonetič se nahaja v težkem stanju v bolnišnici us. br. v Gorici.

Požar v Korminu. V soboto ponoči je v Korminu pogorela hiša, ki je last in v kateri se nahaja pekarna Katarine Gulin. Škode je 25.000 K. Hiša je bila zavarovana.

Izredno debela pesa. Gosp. Gomičelj iz Ustij pri Ajdovščini je pridelal na svojem posestvu peso, ki je bila 65 cm dolga, 41 cm debela ter tehtala 7 kilogramov. Pač izredno debela pesa.

Slive cveto v sv. Martinu v Ustji. Gosp. Stibilj iz Ustij pri Ajdovščini nam je prinesel cvet slive, ki je v polnem cvetu. Pač redka prikazen!

Most pri Bračanu si je naša in laška komisija ogledala dne 13. t. m. Sedanji most je že silno nevaren in nevarnost je, da se zgodi kaka nesreča. Laški inženjer Tosolini je dobil sedaj nalogo, da napravi dva tozadevna načrta: ednega za prostor, kjer stoji sedanji most, drugega pa za čisto nov projekt. Od denarnih sredstev bo seveda odvisno, kateri načrt bo prišel v delo, ker bodeta oba skoro enaka.

Razveljavljena pogodba. Tržaški magistrat je pred kratkim kupil prostoro in poslopje bivšega škofijskega konvikta v Trstu za 450.000 K, toda namestništvo je to reč razveljavilo, češ, da je kupna cena dosti previsoka. Zato je potrebna sedaj nova cenitev in nova pogodba. V rečenem poslopiju misli tržaški magistrat preseliti umetniški muzej in napraviti slikarsko galerijo, kakor imajo to že vsa večja mesta.

Dopolnilna deželnozborna volitev v Istri v mestni skupini Vodnjan-Pazin-Buzet. V nedeljo se je vršila deželnozborna dopolnilna volitev v istrski mestni volilni skupini Vodnjan-Pazin-Buzet. Izvoljen je bil za poslanca italijanski liberalcec dr. Sbisà.

»Glasbena Matica« v Ljubljani pripravlja velik koncert v proslavo spomina slovenskih skladateljev bratov dr. Benjamina in dr. Gustava Ipavica. — Koncert se vrši v nedeljo dne 14. dec. Ta koncert bo za slovensko glasbo zgodovinskega pomena, ker bo pokazal zasluge obeh bratov Ipavcev za razvoj slovenske glasbe v zadnjih 60. letih.

100letnica junaških Blejk. Leta 1813 so se hoteli Francozi polastiti dragocenosti v cerkvi na blejskem otoku; to so pa zabranile junaške Blejke, kar so tudi zgodovinarji natančno popisali. Letos bodo slavili spomin na to junaštvo na Bledu s posebnim slavljenjem.

Pasivna rezistenca poštne nastave.

na obljubo ministerskega predsednika grofa Stürgkha, da bo službena pragmatika v kratkem uveljavljena, ne bo izvajala.

Tri divje lovce so zajeli orožniki v ljubenskem okraju na Zgornjem Štajerskem. Vsi trije so uslužbenci pri državni železnici in sicer kakor poroča »Tagespote« je eden iz Šmihela nad Ljubnem, dva pa sta iz Gorice. Eden se baje zove Ressmann in eden Flaschberger. Vsi trije so bili prijati po noči, ko so si palili pri ognju divjačino; izročeni so bili takoj sodišču v Ljubnem.

Jubilejni spomenik cesarju Francu Jožefu I. Na Dunaju se je konstituiral pripravljalni odbor obstoječ iz mnogobrojnih odličnih gospodov, ki namerava postaviti našemu cesarju Francu Jožefu I. za njegov 65 letni vladarski jubilej odlični spomenik v dunajski rezidenci. Spomenik naj bo nekakov znak hvaležnosti vseh državljanov trozveze, tedaj tudi Nemčije in Italije. 150 milijonov prebivalcev bode tako pokazalo svojo udanost sivolasemu našemu vladarju, ki sedi že tako dolgo vrsto let na prestolu svojih dedov. Dne 2. decembra t. l. bode preteklo že 65 let njegovega modrega vladanja, to je doba, ki je malokomu bila od božje previdnosti dodeljena. Zato pa se pripravljajo narodi širom naše Avstrije, da dostojno proslavijo ta pomemben dan, kakor jih je malo v zgodovini. Očiten znak udanosti in ljubezni do častitljivega vladarja pa bo ravno omenjeni slavnostni spomenik, ki bo postavljen v dunajskem mestu.

Izdaja pisemskih znamk v svitkih. Počenši s 1. grudnom 1913 se bodo od-dajale pisemske znamke po 3, 5, 10, 20, 25, 30 in 35 vinarjev tudi v svitkih. — Sviti znamk po 3, 5 in 10 vinarjev imajo po 1000, drugi pa po 500 znamk. Sviti se morejo kupovati samo na poštnih uradih, in sicer jih bodo imeli v zalogi začasno samo tisti poštni uradi, ki se jim bo kupovanje svitkov poprej naznanilo. Sviti se bodo prodajali po imenski vrednosti znamk brez zviška.

Dunajski nuncij se je mudil te dni v Rimu in imel poleg oficijelne avdijence še več pogovorov s Sv. Očetom. —

Poštni avtomobili na Dunaju. Listi poročajo, da so se poštni avtomobili, ki prevažajo zavoje in druge pošiljatve, na Dunaju prav izborno obnesli. Sedaj mislijo vpeljati tudi za pisemski promet, pobiranje in odvažanje pisem na kolodvore, električne avtomobile, ki zmorejo teže do 1000 kilogramov. Tako počasi izginejo »pramci« iz prometa in fijakerski konj se bo videl k večjemu še v kakem muzeju.

Ostra prepoved je zadela baje nemške liste na Ruskem. Kakor poroča »Köln. Zeitung« je ruska vlada prepovedala v ruski državi razprodajo in naročevanje vseh nemških listov.

Naš četrti dreadnought napreduje baje jako počasi. Tekom maja l. 1914 bi že moral biti končan a težko bo do konca imenovanega leta še spuščen v morje. Nova bojna ladija bo nosila ime »Sv. Štefan« in izdelujejo jo v ladjedelnici »Danubius« na Reki. Ker pa je ta

ladjedelnica še mlado podjetje, so nekateri že v začetku odsvetovali, da bi se ji izročilo tako važno delo. Sedaj se že vidijo posledice in naša nova bojna ladija kakor rečeno prav počasi napreduje.

Radi Nobelove nagrade, ki je pesnik Rosegger ni dobil, se še vedno hudujejo naši Nemci. Sedaj dolžijo švedskega pisatelja in pesnika dr. Alfreda Jensena, ki je velik prijatelj in poznavalec Jugoslovanov, da je on zakrivil, da je dobil Nobelovo nagrado indijski pesnik. Sicer ta gospod pri nas res ni posebno znan, razun učenjakom, a bržkone v Indiji Roseggerja še manj poznajo kot poznamo mi indijske poete.

Kiamil paša umrl. Bivši turški veliki vezir Kiamil paša je minole dni umrl na otoku Ciper.

Drobfinice.

Važno 25-letnico so praznovali dne 14. t. m. v Parizu. Ta dan je poteklo namreč 25 let odkar obstoja svetovnoznani zavod Pasteur, kjer zdravijo pasjo steklino. Sloveči zdravnik Pasteur je bil prvi, ki je začel iskati pomoči proti tej grozni bolezni in res se mu je posrečilo z nekaterimi poskusi na domačih zajcih dobiti sredstvo, katero učinkuje proti pasji steklini. Sedanji vodja tega dobrodelnega zavoda je ruski učenjak Mečnikov. Pri nas v Avstriji obstoja tak zavod na Dunaju in v Budapešti.

Levinja je pridrla v šolo v nekem kraju blizu Berolina. Žival je zbežala iz menežarije in drvila naravnost proti šoli. Otroci so bili seveda preplašeni in zmešani, da je bilo groza. Eden deček je prav hudo ranjen na glavi, kamor ga je zverina udarila s tacco. Krotilec, ki je bil levinji hitro za petami, je potem razdivjano žival zopet spravil na varno.

Gospodarstvo.

Zadnja trgategv po južnem Štajerskem. Kakor navadno, so tudi letos pustili nekateri posestniki grozdje deloma več časa na trtah. Še le zadnji teden je končala konečna trgategv. Boljše vrste imajo 15 do 20 odstotkov alkohola. Nekaterim posestnikom je, kakor smo svoj čas poročali, ravno najlepše vinograde poškodovala toča, kar je ostalo je pa krasen pridelek. N sploh je vspeh še precej obilnejši kot se je v začetku trgategv pričakovalo.

Znižanje vozni cen za prevažanje železa. Vrava avstrijskih državnih železnic je sklenila znižati vozne cene za železnino, ki je namenjena za eksport, posebno pa v Italijo, v Egipt, na Balkan itd. Tovarnarji in izdelovalci železa, ki so vsled sedanje krize imeli velike izgube, dobijo tako vsaj nekaj svoje škode pokrite. Naša industrija ima že tako in tako jako težko stališče in jako malo odjemalcev, ako ima pa še doma vsake transportne tarife, potem seveda ne more dohajati drugih držav, ki nam delajo povsod veliko in resno konkurenco. Kar pišejo n. pr. nekater inemški listi, da nimamo mi nikake trgovske izgube, to so prav gole in neumne besede; trgov-

Draginja je prestana

bo vskliknil vsak,

ki se o tem prepriča v trgovini

J. MEDVED-GORICA

Cene so sledeče:

Mošak obleka K 28, 34, 40, 35.

Zimska suknja „ 20, 25, 30, 40.

Pelerina „ 15, 20, in 25.

Otročja obleka od 7 K naprej.

Prepričajte se o tem v izložbenih, oknih kjer cene jasno govore da je v resnici

DRAGINJA PRESTANA

ska poročila govorijo nekoliko drugače in tem je verjeti. Kakor se poroča, bo znižala tudi južna železnica za eksportno železino svoje vozne cene.

Izredni občni zbor „Gospodarske zadruge za goriško okolico“.

(Konec.)

Uvoz italijanskega krompirja.

Italija uvaža v našo državo 1500 do 2000 vagonov zgodnjega krompirja in sicer največ v onem času, ko moramo mi naš pridelek siliti iz države v Nemčijo in Švico.

Kako se je skrbelo l. 1906, ko se je spreminjala trgovinska pogodba z Italijo in Nemčijo, kaže vže to, da ima Italija popolnoma prost uvoz krompirja v našo državo v onem času, ko mi doma pridelujemo dovolj krompirja ter so znižane žel. tarife. Za izvoz v Nemčijo pa moramo plačati eno marko, jo je 1 K 18 vin. pri kvintalu. Torej Nemčija je nareda colnino do 1. avgusta v onem času, ko ne prideluje doma dotičnega pridelka, Avstrija pa je pustila prost uvoz iz Italije, tedaj ko pridelamo tu krompirja dovolj za Avstrijske trge. — In kdo je temu kriv? — Mar poslanci, vlada ali trgovci? Jaz pravim, sami smo največ krivi. Ako ne bomo kaj imeli, moramo najprej sami razmisliti, kaj je treba zahtevati v obrambo naših interesov. Zastonj je kričati ob volitvah: ta poslanec je dober, ta bo za nas delal itd. Poslanec bo tedaj dober in bo uspešno delal za nas, ko mu bomo sami povedali in od njega zahtevali, kaj naj stori za nas, ker se bo lahko opiral na zahteve ljudstva.

Za obdačenje italijanskega krompirja in zelenjave.

Pred par leti se je ustanovilo na Dunaju neko posredovalno društvo za prodajo avstrijskih kmečkih pridelkov. Od tedaj se je začelo zanimati poljedelsko ministerstvo za našo deželo ter po proučevanju je prišlo do spoznanja, da bi se dalo tu pridelovati vse v zadostni meri, kar nudi sedaj Italija. Zatorej je upati, da se bode dala doseči obdačba italijanskega krompirja, zelenjave in tudi drugih pridelkov. Vlada je že začela nabirati gradivo za trgovinsko pogodbo, ki se bode spremenila l. 1916. Zatorej ne smemo zamuditi prilike zahtevati carino na uvoz italijanskega blaga. Poslužiti se moramo vseh mogočih sredstev, da dosežemo

svoj namen v obrambo domačih pridelkov, ki so za obstoj goriškega poljedelca življenskega pomena. Z obdačbo italijanskega krompirja ne bi bilo prav nič oškodovano domače prebivalstvo. Res pridelava goriško-gradiščanska dežela le do 1000 vagonov zgodnjega krompirja; prostora pa imamo za pridelati nad 3000 vagonov; sadilo bi se ga več ako bi bile primerne cene. Da dosežemo omejitve uvoza iz Italije, pa moramo skrbeti, da bomo tu pridelovali one vrste krompirja, ki ga zahtevajo na Dunaju, v Pragi in Budapešti, kamor gre do sedaj le italijanski krompir. Zatorej ne protivite se navodilom vodstva zadruge za premembo semen. — Kakor s krompirjem tako škodujejo Italijani tudi z uvozom zelenjave. Zadruga je to leto razposlala na vse trge zelenjavo (vrzote) za poiskus, kjer je bilo kaj upanja za prodajo. Poiskus se ni obnesel; trg za jesensko zelenjavo nam ostane le Trst. Trst bode tudi zadostoval, ako se ustavi uvoz iz Italije.

Po končanem govoru so izrazili zborovalci željo, naj se skličejo potrebni shodi, da se ljudstvo splošno pouči o zadevi carine, kar je vzel odbor na znanje ter obljubil to preskrbeti.

K besedi se oglasil še podpredsednik zadruge Franc Faganel ter spodbuja člane po geslu »V edinosti je moč«. Govori: Združeni kmetje tvorimo nepremagljivo moč, s katero se zamoremo uspešno boriti za naše pravice in za napredek. Posameznik, pa bodi tudi premožen, je prava ničla. V prodaji pridelkov — hočeš nočeš — se mora pustiti izkoriščati od trgovca. Ožigosal je tudi nekatere mogotce med rami, katerih dolžnost je, nas podpirati, stoje pa zvesto ob strani trgovcev in nam nasprotujejo, kjer le morejo.

K sklepu opozarja predsednik člane, naj se ne dajo slepiti po hujskačih v krčmah. Vsak, ki nasprotuje zadrugi, je naš nasprotnik in sovražnik bodisi da je navaden hujskač, izobraženec ali največji gospod. To zabrasite brez skrbi povsod in vsakomur v obraz in bodite prepričani, da ste storili svojo dolžnost in za se dobro delo.

Vi veste, koliko ste obvezani pri Zadrugi, torej toliko morete zgubiti. Vodstvo trgovine voli skupni odbor, ki šteje 56 članov. Vi veste, za koliko jamučji vodstvo trgovine po novi pogodbi. Torej ko ste vsako leto za se vse to vredili, morete mirno spati in brez skrbi. Predsednik se še zahvali za ohišno vdeležbo ter zaključil zborovanje.

Zborovanja se je udeležilo 270 članov. Ves čas zborovanja, ki je trajalo 3 ure, je bil vzoren red. Zbor je pokazal vkljub izredno slabi letini, da je še ohranil naš kmet dobro voljo, polno vnemo in splošno zaupanje v »Zadrugo«, v svojo mogočno organizacijo.

Dal Bog, da bi duh združništva v kratkem prešinil vse kmetovalce naše dežele. Da bi vsi kmetje iskali potrebne samopomoči v skupni organizaciji za prodajo vseh kmečkih pridelkov. Upajmo!

„Narodna Tiskarna“ v Gorici sprejme spretnega in poštenega obhodnika oz. izterjevalca
Oglasiti se je v „Narodni Tiskarni“ v Gorici.

Franc Nemeč

(prej Elgoj & Nemeč)

ul. ca Municipio št. 1 v Gorici,

priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato zalogo najboljših istrskih in domačih vin.

Pošilja na dom. — Postrežba točna.

Čitate in čudite se! Neverjetno!
700 kosov samo za K 4.20!

1 ura, znamka „Anker“ natančno idoča pozlačena (jamstvo 3 leta) s pozlačeno verižico, 1 moderna kravata iz svile za gospoda, 3 fine nosne rute, 1 eleganten prisan z brilanti za gospoda, 1 zbirka za gospe sestavljena iz ene perle za gospe, 1 par zapustnic, 1 par uhanov, 1 lepo škalfjico za toileto, 1 par lepih gumbov s 3% zlatom double, 1 usnjata denarnica, 1 eleganten album s svetocnimi slikami, 3 drugi elegantni predmeti, primerni za mladino ali pa za starejše ljudi, 20 potrebnih kosov za dopisovanje in potem še 500 predmetov, potrebnih v vsaki družini. Vse skupaj, vstevši tudi uro, ki je sama toliko vredna, se pošilja proti naprej poslanemu denarju samo za K 4.20 iz eksportne dunajske centrale

P. Lust, Krakovo.

Ako blago ne ugaja se denar vrne. — Riziko je izključeno

Pozor!

100.000 parov čevljev.
4 pare čevljev za 9 K.

Zaradi plačilnih težkoč mnogih velikih tovarov sem pooblaščen razprodati veliko množino čevljev mnogo pod tovarniško ceno. Zato prodam vsakomur 2 para možkih in 2 para ženskih čevljev iz usnja, rajavih ali črnih, elegantnih nove fasone, velikost po poslani meri v cm. Vse štiri pare prodam za K 9.

Razpošilja po povzetju

S. LANDAU, Krakovo,
Berka Joselewicza 3.1154.

Zamenjava dovoljena in tudi denar se vrne.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v GORICI

ulica della Croce šte. 6.

Janez Werbnjak,

trtnica BREG P. PTUJ priporoča ameriške cepljene trte,

seznam trt: laški rizling, burgunder beli in rdeči, muškati, silvaner, Zlahtnina bela in rdeča, danfol, kapčina, izabela in še nekaj drugih vrst Cepljene trte, na Riparijo in Montikolo stanejo 100 kosov 14 K, bilfe (korenjaki) 100 kosov 3 K kolči 1000 kosov 12 K.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Graški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

NAJBOLJA / TREHA / EDANJOSTI
Firmit = KRILJEVEC

Asbestni cementni skriljevec Firmit je umeten kamen najboljših vrst

FIRMITOVE TOVARNE ZADR. ZDZ. WEITENBACH & TRIESTINGI
/PODNE AVTRIJ/KO 6X6
ZA/TOP/TVO IN ZALOGA
G. GREGORIČ - GORICA OZKA ULICA 711

ZAHVALA.

Globoko ginjeni izrekate podpisani najtoplejšo zahvalo sem onim osebam, ki so na katerikoli način pripomogle k temu, da se je pogreb njunega oboževanega in ljubljene sina, soproga, očeta, brata, svaka, zeta in nečaka gospoda

Marij-a Fonzari

zvršil na tako slovesen način in spomin nanj tako počastil. Še posebna zahvala gre vsem blagorodnim gg. uradnikom Zastavljalnici in ž njo združene hranilnici, prečastit. gosp. monsig. Iv. Wolfu, kot zastopniku zavodovega varstva, vsem zastopanim korporacijam, raznim odličnim osebnostim, vsemu mnogobrojnemu slavnemu občinstvu ter sl. pevskega zboru iz Gorice in konečno vsem preblagim darovalcem prekrasnih vencev.

Št. M a v e r, dne 18. novembra 1913.

Družini Fonzari - Fon.

Kupujte samo dvokolesne „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in na boljši bodisi za navadno rabo ali za dirke

Sivni stroji Origin #1 „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitiranje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri tvrčki

Kerševani & Cuk,

GORICA — Stolni trg št. 9.